

PERSOON:
Ihasalu
külavanem
Raimo Kägu
Loe lk 8-9

Soolaheeringast ja
ajaloost, loe lk 2
Mäletades
nõukaaega 4. osa
Loe lk 3

Lisana:
Lasteleht
OPS!

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

12/2009

Ilmuib 4 x aastas

Hind 15.-

Oma Poolsaar

Aeg kokkuvõtete tegemiseks

Aasta jälle möödas ja aeg kokkuvõtete tegemiseks! Kuidas siis möödus aasta 2009?

Võib tõdeda, et vaatamata raskele majanduslikule olukorrale sama innukalt ja tegude-rohkelt, nagu kõik eelnevad! Märtsis korraldas naisteselts juba kolmandat korda Wana Kala kõrtsis kokkamisürituse ja seekord oli külaliseks Katrin Karisma. Osa sai võetud üleriigilistest Mõttetalgutest Neemes. Maikuu esimestel päevadel sai teoks järjekordne külakoristus, kus sel korral oli rohkesti abiks ka noori! Loodame, et see nii jääb ka tulevikus!

Emadepäeva perepäev oli väga tempokas ja sisutihe koos Tibu, Onu Raivo ja Muuga Päästekomandoga.

Taaselustasime jaanipäeva ürituse, kus mängis bänd ja oli erakordselt palju rahvast. Loodame "masule" vaatamata korraldada seda üritust ka uuel aastal. Neeme Merekultuuri Seltsi poolt korraldatav Kaluritepäev oli tase-mel, nagu ikka.

Muinastulede ööl oli meilegi suureks üllatuseks, kui Uitra tippu tuli rahvast kogu Jõelähtme vallast, pealinnast ja kaugemaltki! Soovime, et sellestki saab uus ja ilus traditsioon!

Aasta suursündmuseks oli

kahtlemata uue lasteaia ava-mine, uue tee nime järgi, Män-nimäel.

Tore on tõdeda, et meie koha-likud seltsid on endiselt aktiivsed ja juurde on tekkinud ka paar uut.

Külalehte "Oma poolsaar" on nüüdseks välja antud kolme aasta jooksul 12 numbrit. Uuel aastal on plaanis lehte tehniliselt parandada ja muuta seda profes-sionaalsemaks, seda tänu Jõelähtme Vallavalitsusele.

Täname Neeme Rahvamaja ja Wana Kala kõrtsi, kes on meid aidanud ürituste korraldamisel! Lehe levitamisele aitavad kaasa Neeme ja Koogi kauplused, jõudu neilegi raskel ajal!

Parimad soovid meie külarahvale, kes külaelu eden-damisel ikka nõu ja jõuga abiks on olnud ja kelle aktiivset kaasalöömist nii ajalehe kui ürituste juures ootame ka järgneval aastal!

Kokkuvõtteks oleks hea ja in-nustav vanarahva ütlus: "Kes püüab kõigest väest, saab üle igast mäest!"

Head Vana aasta lõppu ja tegu-derohket uut aastat!

Neeme Naiste Rannavalve Selts

Ihasalu küla sai
mänguväljaku

Loe lk 3

Neeme külas
tänavatel nimed

Loe lk 4

Valiti Harjumaa
kauneim küla

Loe lk 4

Toimunud
üritused Neemes

Loe lk 5-7

Iseenda tundmine
on kõige alus

Loe lk 10

Kalurikülas sööme
kala - kasukas ja
kalasaiad

Loe lk 11

Uued seltsid

Loe lk 12

Oma Poolsaar
ootab kaastöid!

Kirjuta meile
omapoolsaar@hotmail.ee

Soolaheeringast ja ajaloost

Üldiselt on laialt teada, kui suur on soola tähtsus kalapüügis ja kala turustamisel. Ilma soolata ei säili kala kuigi kaua ja raske on ette kujutada mageda kala söömist. Ka omaaegsete kalurikülade ajalugu on otseselt seotud soolaga.

Inimesed tegelesid aktiivselt kalapüügiga juba kiviajal. Kiviaegsed asulad rajatigi esmaajoones mere, järvede ja jõgede kallastele. Kala püüti kinni ja pisteti pikalt mõtlemata ka nahka. Kiviaegseid asulaid kasutati eelkõige hooajaliselt vastavalt sellele, kus kalade, metsloomade ja mereloomade saagikus parajasti kõrge oli. Kala ja liha toitis hästi ja nii oligi põhiliseks mureks just see, et saagi ebaõnnestumisel tabas valus nälg. Nii hakati tasapisi kasvatama vilja ja pidama kariloomi just stabiilse toidulaua tagamise eesmärgil. Põllumajanduse ja karjakasvatuse arenedes otsiti nüüd elukohti põhiliselt sealt, kus olid soodsamad põllumaad.

Mererannad jäidki aegamööda asustusest küllaltki tühjaks. Üheks põhjuseks, miks mere ääres polnud hea elada, oli ka turvalisus. Muinaseestlastel puudus selline riiklik korraldus, mis oleks suutnud kaitsta rannikut erinevate merel ringi luusivate röövlite eest. Ühed suuremad tolleaegsed röövlid, saarlased, elasid ka ise rannast eemal asuvates külates. Turvalisuse puudumise all kannatas ka kaubandus, muutes kaubad, s.h. soola väga kalliks. Selle tõttu ei teadnud muistsed eestlased laiemalt, kuidas maitseb üks korralik suutäis soolast kala.

Kuid sool oli juba koputamas siinsele uksele. Lääne-Euroopas oli väga tähtsaks kaubaartiklikas saanud soolaheeringas. Heeringas oli kõrge proteiinisaldusega ja soolatuna hästi säiliv toit. Väga oluline oli ka asjaolu, et tolleaegsete usukommete järgi ei saanud liha kogu aeg süüa ja

nii oli heeringas selles osas tublik abimeheks.

Balti mere lõunaosas oli heeringapüügist saanud sealsetele valitsejatele tõeline kullaauk. Taani kuningas, kes seda piirkonda põhiliselt kontrollis sai heeringakaubandusest ja tollidest kolmandiku oma riigi tuludest.

Heeringakaubandus vajas aga ohtrasti soola.

Soola suurimaks kaevanduseks sealkandis oli Põhja-Saksamaal asuv Lüneburgi piirkond. See asus Balti merest kõigest sadakonna kilomeetri kaugusel. Eelkõige just soola ja heeringaga kauplemiseks rajasid Saksa vürstid XII sajandil Balti mere lõunakaldale esimese linna, milleks oli Lübeck.

Lübecki linnast sai tõeline kaubanduskeskus. Lüneburgist toodi sool Lübeckisse, kust sellega varustati tervet Euroopa põhjapoolset osa. Oluliseks turuks oli ka suur Vene linn Novgorod. Peale soola viidi sinna ka teisi Lääne-Euroopa kaupu ja vastu saadi väärtuslikke tooraineid ja karusnahka. Transiit Ida- ja Lääne-Euroopa vahel muutus Läänemere ääres resideeruvate saksa kaupmeeste oluliseks tuluallikaks.

Oluliseks eeliseks saksa kaupmeestel oli nende uut tüüpi laevkoge. Võrreldes traditsiooniliste, nn. viikingilaevadega võttis koge kaupa peale kuni kümme korda rohkem ja oli tänu kõrgetele parrastele merel väga raskesti vallutatav.

Et varustada soola ja heeringaga ka läänepoolseid maid, sõlmiti liit Põhjamere kaldal asuva Hamburgi linnaga. Otseseks eesmärgiks kaitsta koos kaubakaravane. Hiljem lisandus sellele liidule veel teisigi linnu. Hiljem

kujunes sellest kooslusest välja suur ja võimas Hansa liit.

Õige ruttu tekkis sakslastel huvi ka Läänemere idakaldal elavate rahvaste vastu. Kasutades ära siinsete rahvaste killustatust hõivati ka Eestimaa peagi sakslaste ja taanlaste poolt. Siia rajatud uutesse linnadesse, lossidesse ja kloostritesse asus elama hulk inimesi, kellele oli kala vajalikuks ja harjumuspäraseks toiduaineks. Eestis rannikul puudus vajalik kalandus rannakülade puudumise tõttu. Kohalikel elanikel polnud vajalikul tasemel kalapüügi kogemust ja inimesed olid nõutud pigem põldudel.

Nii hakati siia meelitama rootslasi nii Rootsist kui Soome edelarannikult. Esimene teadaolev rannaküla asustati rootslaste poolt tsistertslaste kloostri maadele Pärismeale 1259. aastal. Arvestades üldist protsessi, võib arvata, et ka XIV sajandil rajatud Ihasalu ja hilisem Neeme küla on algselt olnud asustatud rootslastest kalurite poolt. Näiteks Kaberneemet on 1485. aastal otseselt nimetatud rootslaste külaks.

Nii, nagu kõik asjad on maailmas seotud, on ka meie külade ajalugu seotud erinevate ajalooliste protsesside, sündmuste ja kohtadega. Võimalus näha ja leida erinevates asjades seoseid teebki ajaloo nii toredaks.

Janek Šafranovski

Mäletades nõukaaega, 4. osa

Nõukogude ohvitserid käisid mõnikord Rammu saarel meelt lahutamas linnujahi ja spinninguga kalapüügiga. Üle mere pääsemiseks tuli neil leida mõni kohalik mees, kes sai neid paadiga üle mere viia.

Möödunud sajandi 70. aastate keskel läks Neeme mees Viktor Sepamägi, kaks head tuttavat kaasas, pāramootoriga paadiga kahte piirivalve ohvitseri, kes polnud Neeme kordonist, Rammu jahile viima.

Piirivalve ohvitserid ei osanud paadis käituda. Üks neist nägi umbes ühe kilomeetri kaugusel Rammu rannast linde lendamas ja hüppas paadis püsti, et neid lasta. Paadi mootor oli vahepeal seisma jäänud ja paadimees tõmbas mootori käima, olles sel ajal seljaga püsti seisva mehe poole. Püsti seisnud mees kaotas tasakaalu, kukkus ja paat läks ümber. Ohvitserid olid Nõukogude Armees puuvillavatiga vooderdatud vormis ehk puhvaikades, mis imesid vett

kiiresti sisse, läksid raskeks ja mõlemad mehed vajusid vee alla. Kohalikud (Neeme inimesed, kes ka paadis olid) jaksasid ujuda Rammu saare randa: üks aerust kinni hoides, teine (naine) bensiinipaak kõhu all. Tema mehe päästis nahkjope, mille selja peale tekkis õhkpadid. Uppunud ohvitserid leiti hiljem üles: ühe leidsid tuukrid mõni päev hiljem mere põhjast ja teine leiti kuu-poolteise pärast Rammu rannast. Vägivalla tundemärke laipade juures ei avastatud ja kedagi Neeme inimestest ei karistatud.

Sellesama piirivalve kordoni ülemaga, kelle ajal uppus Neeme ja Rammu vahel kaks ohvitseri, juhtus Neeme naistepäeva peol lugu, mis vähemalt siis muigama pani ja ajab naerma võib-olla veel praegugi.

Tollane piirivalve kordoni ülem hakkas Neeme rahvamaja trepil (arvatavasti jokkis peaga) millegipärast kelkima oma püstoliga. Tema kõrval seisis

Neeme mees, kes tal püstoli käest ära võttis ja pärast talle tagasi andis. Niisugust „pühaduse teotust“ ohvitser välja ei kannatanud, läks tagasi kordonisse ja andis sõduritele käsu rahvamaja juurde tulla. Rahvas tantsis rahvamaja saalis, kui järsku valgus sisse hord piirivalvureid, kel tavaliselt oli keelatud küla pidudel käia. Sõdurid jalutasid natuke aega siia-sinna ja läksid siis minema. Järgmisel päeval sõdurid rääkisid, et kordoni ülem andis neile käsu minna rahvamaja juurde ja kuulipilduja kaasa võtta. Nemad mõtlesid, et miks mitte rahvamaja juures ära käia, aga kuulipildujat oleks liiga raske kaasa tassida ja jätsid kuulipilduja kordonisse. Nad teadsid, et koolimajas on naistepäeva pidu ja jalutasid korraks läbi sealt, kuhu neid tavaliselt ei lubatud. Leitnant ise enam tagasi ei tulnud...

Merje Klamas

Ihasalu mudilased said mänguväljaku

Alates oktoobrist on Ihasalu mudilastel kena, looduslähedastelt palkidest ning pakkudest kujundatud mänguväljak. Ihasalus pole mänguväljakut varem olnud ja selle valmimine tänavu tegi rõõmu nii lastele kui isadele-emadele.

Mänguväljaku rajamise mõte oli meil peas juba mõnda aega. Ja kui kuulutati välja kohaliku omaalgatuse programmi sügisene taotluste voor, oligi aeg küps idee teoks teha.

Moodustasime aktiivsemate külaelanikega seltsingu Ihasalu Hea Algatus. Kirjutasime kohaliku omaalgatuse programmi projekti ning saime positiivse vastuse täies mahus taotletud summa peale, kuhu selts lisas oma osa.

Algul ei leidnud mänguväljakule head asukohta. Kõik vabad maatükid on nüüd ju kellegi omand. Õnneks saime kokkuleppele Aivar Treibergiga (keda siinkohal tahaksime tänada!),

kelle kinnistule plats rajatud saigi.

Kogu külarahvas sai kaasa aidata platsi ettevalmistamisel ning atraktsioonide ehitamisel, mis aitas süvendada ühtekuuluvustunnet. Aitäh kõigile abistajatele!

Mänguväljakul on praegu liivakast, kaalukiik ning suur palkidest atraktsioon kahe kiigekoha ja ronimisköiega. Samuti pingike emmedele-issidele.

Kindlasti plaanime kevadel veel atraktsioone juurde ehitada. Tulemas on ronimislinnak koos liumäega, piraadilaev rollimängudeks, piknikulaud jne. Ka on soov korda teha mänguplatsi ümbritsev vana kiviaed, juurde istutada puid ja põõsaid. Ning kes teab, võib-olla rajada ka lähedasse metsatukka väike seiklusrada.

Otseselt on mänguväljak kuni 10-aastastele lastele, kuid kaudselt kasutavad seda heameelega

kindlasti ka lapsevanemad, kes oma pisiperega kaasa tulevad ja senikaua piknikulauas mõnusalt istuda ja lobiseda võivad, kui lapsed ringi lustivad. Nüüd on koht, kus kodused emmed saavad kokku tulla, et üheskoos sisukalt aega veeta.

Ihasalu mänguväljaku rajamine on näide, et teotahtelised inimesed suudavad teha mõndagi oma kodukoha elu arendamisel.

Seltsingu Ihasalu Hea Algatus
asutaja
Terje Eichelmann

Uudised

Neeme tee saab korda!

Käesoleva aasta novembri alguses esitas Põhja Regionaalne Maanteeamet vallale esialgsed seisukohad T-11262 Ruu-lhasalu mnt projekteerimise kohta.

Riigihange tee projekteerimiseks on välja kuulutatud ja lõppeb 15. aprill 2010, peale mida kuulutab amet välja tee-ehituse riigihanke. Tee ehitusega plaanitakse hakata pihta 2010 suvel ja lõpetada aasta lõpuks.

Teel tehakse kapitaalremont täies mahus, lisaks rekonstrueeritakse Jägala-Joa kanalit ületav sild. Kurve õgvendatakse, ka teel asuvad künkaid võetakse vähemaks (nn Laianõmme mäed kaovad ära). Bussipeatustesse tekivad ka bussitaskud. Lihtsamalt öeldes tehakse tee kaasaegseks koos kõige sinna juurde kuuluvaga.

Remondiaegse liikluskorralduse kohta tuleb teave peale projekteerimis- ja ehitushanget.

Triin Lindau

Neeme küla liikluspinnad

Küla eestseisus istus kahel korral koos ja leidis Neeme küla tänavatele nimed.

Nimede valikul lähtus eestseisus ajaloolistest ja olemasolevatest nimedest. Mõned nimed tekitasid esmalt kahtluse, et kas nad on keeleliselt sobilikud. Selleks tehti järele pärimine Eesti Keele Instituuti, kust öeldi, et Põhja-Eesti rannakülades on kasutatud nimedes antud murrakut, seega on ka nimed sobilikud.

Septembris toimunud

külakoosolekul kanti külale ka nimede ettepanekud ette ja edasi läks see esitamisele vallale. Nimede määruuse eelnõu oli avalikult valla kodulehel üleval kuni 4. novembrini 2009.a. Ettepanekuid määruuse eelnõu osas ei tulnud.

19. novembril 2009.a. võttis Jõelähtme Vallavalitsus vastu määruuse nr 26 "Koha nime määramine", millega määrati ära Neeme külas asuvad liikluspinnad: Kadakaranna tänav, Sihi tee, Kivineeme tänav, Metsamar-

Vargused

Meie küla pikanäpunaine on jälle usinasti tööd rabanud, aga seda mitte küla kasuks, vaid ikka oma toasooja kasuks! Neeme küla tuntud peedivaras jne. sai kasinale tervisele vaatamata kogu riida puid oma koju ära veetud! Sellist rammu tuleks edaspidi ära kasutada hoopis küla ühiskondliku kasuliku töö heaks! Kuna "tippsportlane" vajab pidevat trenni, siis mine tea, kelle puuriit jälle jalad alla võtab? Seega ole valvas oma vara ja ka naabri vara suhtes, sest lisaks liigub meil sügisel pimedal ajal külas ka kahtlaseid autosid! Kes "ostab" metalli ja muidu ära tassib, kes luusib metsavahel pimedas tuledeta autoga ringi jne.

Head luuramist!

Külavanem,
Sirje Põllu

ja tänav, Metsamarja põik, Tanuma tee, Männiku tee, Ajataguse tee, Untaugu tee, Vainu tee, Mardi tee, Kivi tee, Kooli tee, Rätsepa tee, Välja tee, Mustakivi tee, Koli tee, Tampli tee. Määrus jõustus 25. novembril 2009.a. Vald edastab vastuvõetud määruuse Siseministeeriumisse ning viimane kannab andmed määruuse alusel Kohanimeregistrisse.

Triin Lindau

Harjumaa kauneimad külad

Kauni küla konkurssi korraldatakse alates 1998. aastast, seega juba 12 aastat. Mitmed külad, kaasaarvatud ka Neeme küla, osalesid konkusil juba teist korda ning seekord pälvisime II koha. Esikoha sai Neeme 2001. aastal.

Külade korrashoid on muutunud üha tähtsamaks ja külaliikumine aktiivsemaks, ning seepärast oli meist seekord parem Maidla küla Saue vallas. Kolmas koht sai Valgejõe külale Kuusalu vallas. Võitude määramisel sai väga tähtsaks argumendiks äärmiselt teotahteline ja kokkuhoidev külakogukond.

Esikoht sai seegi kord tradit-

sioonilise Kuldar Hüti päikesekella, mis meie küla juba eelmisest korrast kaunistab. Neeme küla sai auhinnaks uhke iluõunapuu, ning väikese mägimänni, mis praegusele rahvamajaesisele platsile varasema peaauehinna, päikesekella, juurde ka istutati. Lähiajal on kavas see võit ka ilusa puidust tahvliga ära tähistada.

Olgem siis ikka hoolivad oma küla heakorra suhtes ja kes teab, äkki kordub meil võiduvõimalus ilusa kodu esimesele tiitlile!

Külavanem,
Sirje Põllu

Valimiseelne debatt Neemes

15. oktoobri õhtul, vaid 3 päeva enne kohaliku omavalitsuse volikogu valimisi, korraldasin Neemest ja Ihasalust pärit kandidaatidele rahvamajas debati. Vestlusringi juhtis Ihasalu külavanem Raimo Kägu.

Debatti korraldama ajendas mind elanike suur huvi Jõelähtme volikokku kandideerimise vastu - meie väikesel poolsaarel oli kokku 9 kandidaati! Ja kuigi olen elanud Neemes üle 10 aasta ning tean siitkandist enamust inimesi, olid mõned kandideerijad mulle täiesti tundmatud.

Seega ürituse mõte oli, et kandidaadid saaksid võimaluse end potentsiaalsetele valijatele tutvustada ja et valijad teaksid, keda valida.

Kahjuks ei pidanud mitte kõik kandidaadid ja külaelanikud seda üritust piisavalt oluliseks ja osavõtt üritusest oli pehmelt öeldes kesine.

Kandidaatidest olid kohal: Janek

Šafranovski, Sirje Põllu, Heiki Lilienthal ja Tõnu Lauter. Lisaks esindasid Erakond Isamaa ja Res Publica Liitu Tiia Välk ja Vello Voog, kes pole meie poolsaarega mingit moodi seotud ja jäigi arusaamatuks, kas nad olid saadetud erakonnakaaslaste poolt või oli neil lihtsalt suur huvi meie „poliitika elu“ vastu, aga kindlasti aitasid nad kaasa elavama vestlusringi tekkele.

Kui Janekit, Sirjet, Heikit ja Tõnu teame me kõik nende tegude järgi kodukandis, siis on väga kahju, et kohale ei tulnud just need inimesed, kellest me teame väga vähe või üldse mitte midagi.

Kohaliku omavalitsuse volikogu valimised toimusid 18. oktoobril 2009. Tagantjärele tulemusi vaadates peame kahjuks tõdema, et meie 9-st kandidaadist ei saanud volikokku mitte keegi! Siit võib järelduse teha, et enne valimisi liikunud jutus - kui kandidaate on nii palju, ei saa keegi

sisse - on tõetera sees.

Seda, kas kõigil üldse oli soov sinna saada, või olid mõned lihtsalt „hääletekogujad“, seda ei oska ma täpselt öelda, aga kahju on, et inimesed, kes tõesti tahtsid midagi ära teha, sellest võimalusest ilma jäid. Teada on ju ka fakt, et kui meil ei ole nn oma inimest vallas, ei muretse meie asjade pärast keegi. Päris hull muidugi olukord ei ole. Kuigi volikokku meie omadest keegi ei saanud, on meil tänaseks päevaks valitud Ihasalu külas elav Janek Šafranovski abivallvanema ametikohale, kus tema vastutusvaldkonnad on ehitus, planeerimine, kommunaalmajandus ja muinsuskaitse. Lisaks on meil mitu oma inimest vallavolikogu komisjonides: Heiki Lilienthal ja Vaido Laanemets on keskkonna- ja planeerimiskomisjonis ning Sirje Põllu ja Jan Loigo haridus-, kultuuri-, spordi- ja sotsiaalkomisjonis.

Terje Lindau-Kuum

Tantsukursused

Ühel ilusal kevadpäeval, kui toimus NNRS koosviibimine, tuli meil, naistel, idee alustada Neemes peotantsu kursustega.

Alustasimegi kõigepealt treeneri otsimisega, kes oleks nõus tulema Neeme meid õpetama. Appi tuli treeneri leidmisel tantsutäht Kristiina Ojuland, kelle abil saigi kokku lepitud, et meid tuleb õpetama Eesti kahekordne meister võistlustantsus ALEKSANDER MAKAROV - just see sama mees, kes oli tema tantsupartneriks saates „Tantsud tähtedega“ Käed treeneriga löödud, hakkasime otsima ka tantsuhuvilisi. See õnnestus meil päris hästi, paari nädalaga registreeris ennast kursusele lausa 14 tantsupaari, mis on meie väikse küla kohta suurepärane tulemus.

Alustasime oma tantsukursusega 7.novembril, kohale jõudis 14 paarist vaid 6 paari - eks ikka juhtub, kuid meie ei lasknud sellest segada, musa mängima

ja jalad kõhu alt välja. Esiimesed proovid tehtud, sära silmas, varbad laiad, leppisime kokku, et jätkame edaspidi igal laupäeval rahvamajas.

Tänaseks on meil kursused toimunud juba kuus korda, keegi pole välja langenud, super! Selgeks oleme saanud enamuse

seltskonnatantsude põhisammudest ja nüüd juba õpime juurde ka mõned keerukamad tantsuelemendid.

Kunagi pole hilja alustada!! Tantsimine on lahe!!

Triin Paevere

Isadepäev

Novembrikuu teine pühapäev oli Isadepäev. Sel päeval pidasid loodetavasti kõik suured ja väikesed oma kalleid isasid mees. Alati on sel puhul ka koolis-lasteaias pidusid peetud. Meie peres enam lasteaiaaegseid lapsi kahjuks pole ja seega sealsest peost osa ei saanud. Aga Neeme Algkooli Isadepäeva perepeol õnnestus küll käia. Oli hästi vahva üritus. Saime kätt proovida etteantud ainetest aja peale koogivalmistamises, naelte puusse tagumises ja Eesti Kaitseväge pagunite järjestamises. Kuulasime laste laulu ja laulsime kaasa ka. Lõpuks saime need omavalmistatud küpsisekoogid ka ära süüa. Küll olid maitavad ja igaüks täiesti teistest erinev. Lastel olid isadele ka armsad kaardid ja kingitused.

Koostatud olid vahvad näitused: fotonäitus meie lastest ja nende isadest-vanaisadest nende lapsepõlves ning laste maalinäitus oma isast. Iga maali all oli ka lapse kirjandisast. Toon siinkohal välja mõned vahvamad katkendid kirjanditest.

Mu isa näeb välja nagu tavaline mees ikka. Tal on pikad juuksed ja pruunikas nägu. (Silver-Ed III kl)

Hommikul, kui me kooli lähme, on ta meile alati jätnud šokolaadi. (Mirjam III kl)
Isaga mängime me ka lauamänge ja vahest ka autodega, mis selllest, et ma olen tüdruk. Autodega võivad ju kõik mängida. (Triinu III kl)

Mõnikord ta on natuke laisk, aga seda juhtub väga harva. Siis me teeme temaga nalja. Ikkagi on tema maailmaparim isa. (Brigitta I kl)

Ma võin talle kõik oma mured ära rääkida ja tema oma mured minule. (Katarina II kl)
Oleme alati rõõmsad, sest meile tulevad alati head mõtted pähe, näiteks jalutame, mängime palli, söidame kuhugi ja käime reisidel. (Trinity II kl)

Minu isa teeb iga päev süüa. Küll on head söögid! Peale söögitegemist läheb ta arvutisse ja mulle ei meeldi see üldse. (Janno II kl)

Vahel teeme isaga hommikuti vahvleid ja mina teen isale õhtuti teed. (Jessica III kl)
Me oleme ka kalal käinud, aga pole kunagi kala saanud. (Oliver V kl)

"President" Victoria Sumin, 7. a

Kadri Prants

Lastedisko Wanas Kalas

Novembris toimus Wanas Kalas järjekordne disko, kuid seekord väiksematele muusika- ja tantsuhuvilistele. Kuna üritus oli esmakordne, siis olime meeldivalt üllatunud, et huvi oli päris märkimisväärne. Diskohuvilisi lapsi tuli lausa Kuusalust, Kiiust, Jõelähtmest ja muidugi Neemest! Laste vanus jäi vahemikku 5-12. Muusikat oli samuti igale maitsele ja popcorn läks hästi kaubaks. Olgu veel märgitud, et idee autor oli diskor Jan. Järgmine lastedisko toimub jaanuaris, nii et lapsed kõik tantsusamme harjutama!

Siin mõningad arvamused lastelt:

- **Jessica, 9a.-** „Väga lahe oli tantsida, muusikavali oli suurepärase, valgustused ja tuled tegid disko huvitavamaks, üldse oli kõik superlahe!“
- **Triinu, 9a.-** „Meeldis küll, see ei meeldinud, et Kristjani klassikaaslased jooksid ainult õuevahet ja lollitasid. Mõned lapsed olid natuke liiga väikesed, kõik muu meeldis, pilet oli ka väga äge. Ootan järgmist diskot!“
- **Kustav, 7a.-** „Disko meeldis. See ei meeldinud, et Kuusalu lapsed sisse-välja jooksid. Laulud olid head.“

- **Kristjan, 10a.-** „Meeldis, aga muusika oleks võinud teistsugune olla, liiga palju lastelaule oli.“
- **Laura-Anett 10a.-** „Lahe oli, muusika oli normaalne.“
- **Laura-Liisa 6a.-** „Meeldis see, et issi ostis mulle popcorni, et sain sõbrannaga tantsida, tahaks, et neid pidusid veel tuleks ja see meeldis ka, et jäätisekokteili sai ja kõik Neeme lapsed võiksid tulla diskole!“

Liis Leonidov

Halloween

Halloweeni tähistatakse 31.oktoobri ööl vastu 1.novembrit. See enam kui 2000 aasta vanune keldi rituaal jõudis seekord ka Wana Kala Kõrtsu, kus toimus suurepärase kostüümidu. Loodetavasti saabki selle päeva ja öö tähistamine nüüd iga-aastaseks traditsiooniks. Ajaloost mainiks niipalju, et see päev tähistas suve lõppu ja külma ning pimedat aja algust, mida seostati ka surmaga. Keldid uskusid, et sel ööl segunes elavate ja surnute maailm. Ameerikas on halloween kujunenud aegade jooksul peale jõule teiseks suuremaks pühaks, mil inimesed kaunistavad oma kodusid kõrvitsate, ämblikuvõrkude jm. asjakohasega ning kulutavad igal aastal 6,9 miljardit dollarit selle päeva tähistamiseks.

„Komm või pomm!“ („trick or treat“) uksele käimise komme algas iirimaalt(keldid) kui vaesed inimesed hakkasid pakkuma nn. „kaitset“ toidu vastu ja kui pererahvalt midagi ei saadud, siis tehti neile mingi koerus, lõhuti värav, lasti lahti kanad vm. sellesarnast. Tänapäeval aga midagi sellist enam ei tehta ja ollakse rõõmsad ning heatahtlikud. Lõpetuseks veel tänud kõigile peol osalejatele, kes võtsid vaevaks ennast „kaunistada“, loodame, et järgmine kord on pidu sama lahe!

Liis Leonidov

Nalja nabani

Oktoobri teisel poolel oli rahvamajas taas üks mõnus peoõhtu. Rahvast oli üsna palju, tuju kõigil hea. Esimesed tantsutuuri olid, nagu enamasti ikka, üsna tagasihoidlikud. Aga ansambel Trahter'i puhkepausi ajal tuli meie meelt lahutama Margus Abel ja see küttis juba kõik meeled üles. Mäletan, et kunagi ammu sai Margus Abeli humorikat esinemist mingil Jõelähtme jaanikul või kihelkon-

na päeval vist nähtud. Tookord esitas ta põhiliselt oma isa Kiirenalju, mis olid küll vahvad, aga siiski mitte päris temalikud. Aga nüüdseks oli isa geenid pärinud andekas humorist leidnud oma stiili ja tema pikantsete naljade esitamist oli kuulata-vaadata väga nauditav. Nii mööduski aeg otsekui linnulennul. Ka tantsutuuri läksid nii ülemealikuks, et radiaatorgi tahtis seinalt lendu tõusta. Õnneks oli käepärast paar

tugevat tantsulõvi, kes ulaka metallikolaka taas korrale kutsusid ja pidu võis jätkuda.

Koju jõudsime tublisti peale keskööd, tuju ülev ja saapad paksu tantsutolmu korra all. Tore, et ka külapeod jälle hoogu sisse hakkavad saama. Loodetavasti on ka järgmised peod sama toredad. Pimedaid talveõhtuid jagub ju veel küllaga.

Kadri Prants

Viimane kinobuss

14. novembril käis Kinobuss Neemes viimast korda. Või vähemasti tuleb selle meelelahutuse koju kätte toomisele meie poolt pikem paus (ikka aastateks) sisse. Ei tasu ju 10 kinohuvilise pärast vaeva näha ja raha kulutada kellelgi. Ometi oli seekord pakutud film nostalgiliselt põnev. „Disko ja

tuumasõda“ on mänguline dokumentaalfilm just meie hiljutisest ajaloost. Seal leidis äratundmisrõõmu, saali rõkkama panevat naeru (jah, just need 10 inimest suutsid naeruga täita kogu saali), aga ka imestamist oli küllaga. Kas me tõesti elasime nii viletsates oludes? Kas tõesti manipuleeriti meiega

niimoodi?

Kõik kohalviibinud leidsid, et film oli väga hea ja põnev ja ei kahetsenud sugugi seda poolttest tundi, milleks end laupäeva õhtul kodust välja veeti. Kahju, et see viimane kord oli.

Kadri Prants

Persoon - Raimo Kägu

Kui nüüd kõik ausalt ära rääkida, siis seekord oleksime tahtnud persooniloo kirjutada Jõuluvanast. Aga teadagi on ju just praegune aeg tema jaoks väga kiire, järgmine kord peame lihtsalt aja varem broneerima. Palusime siis lahelt veidike juttu vestma mehe, kes just pikka tutvustamist ei vaja, lhasalu külavanema Raimo Kägu. Ja kui nüüd veidike fantaasiat rakendada ja Raimole valge habe ette ning punane mantel selga mõelda, siis - missugune uhke jõuluvana!

Jõuluvana muheduse asemel võtab Raimo mind vastu šarmantse härrasmehelikkusega ja paneb lauale Prantsusmaalt kaasa toodud šampanja. Siinjuures veelkord palavad õnnesoovid möödunud sünnipäeva puhul "Oma Poolsaare" poolt.

Kui algul arvasin, et see on küll minu poolt vett hüppamine tundmatus kohas, siis Raimo aval ja sõbralik olek hajutab kõik hirmud. Siit soovitus kõigile - olgem eelarvamustevabad!

Et siis alustame kohe päris algusest.

Kus asub Sinu sünnikodu? Olen pärit Kesk-Eestist, Võhma külast, päris mulgiks mind pidada ei saa, olen seal kuskil mulgimaa ääre peal. Võhmas käisin algkoolis ja siis lõpetasin Suure-Jaani Keskkooli. Endise õpilasena olen Suure-Jaani kooliga tänaseni seotud.

Milline oli Sinu lapsepõlv? Õnnelik. Kõike sain, mida tahtsin, ema hellitas mind. Õppimine ei olnud alguses eriti minu plaanide hulgas ja krutskeid tegin ka. Olin aktiivne. Ma mäletan, et olen sotsiaalne inimene alates seitsmenda klassist. Soovisin saada juhiks, tahtsin olla liider, tahtsin olla teistest parem, tunnetasin siis, et minus on olemas juhi isiksuseomadused.

Kelleks sa saada tahtsid? Tahtsin saada õpetajaks. Läksin

õppima Tallinna Pedagoogilisse Instituuti. Kui olin lõpetanud esimese kursuse ja olin käinud praktilal, sain aru, et õpetaja ei saa olla oma otsustes vaba, otsustasin teisel kursusel õppida direktoriks. Ühel hetkel sain aru, et ka direktor ei ole otsustaja, hakkasin võtma õppimist teise nurga alt. Süvenesin just neisse ainetesse,

millest olin huvitatud - pedagoogika, pedagoogika ajalugu ja psühholoogia. Ei saa mainimata jätta, et kui lõpetasin, siis tehti pingerida, meid lõpetas 54 ja mina olin seal esimene. Lubasin seda endale ennem ja seda ka tegin. Lõpetasin Pedagoogilise Instituudi kohe peale Olümpiamänge ja mind kutsuti siis Tallinna Olümpia Purjespordikeskuse direktsiooni. Sellel korral keeldusin, arvasin, et olen sellise töö jaoks veel liiga noor.

Kuna olin pingereas esimene, siis sain valida endale töökoha. Soovisin minna Kihnu saarele õpetajaks, tahtsin mõneks ajaks irduda. Võta näpust, rektor ei lubanud. Jäin kauemaks Pedagoogilisse Instituuti, töötasin sealses komsomliorganisatsioonis laborandina. Siit kutsuti mind EÜE-sse, olin seal komissar kolm aastat. Uuesti kutsuti mind Piritalle, seitse aastat juhatasin Hotelli Pirita ja sealt järgnevat kaheksa aastat olin TOP-i juhatuse esimees. Edaspidi olen seotud olnud ettevõtlusega, asutatud on mitmeid firmasi, reisbürood, restoranid ja muud ettevõtmised.

Oled olnud ühiskondlikult väga aktiivne, nimekiri tuleks pikk? Nimekiri on iseenesest pikk: Eesti Jahtklubi Liidu President, Eesti Autosporti Liidu Juhatuse Esimees, Eesti Kergejõustiku Liidu Juhatuse Liige,

ETV Nõukoja liige, Eesti Olümpiakomitee täitevkomitee liige, Põrnika Klubi President... rääkimata lugematu arvu klubide loomisest, milledest nii mõnedki tegutsevad tänaseni. Olen oma aega ja energiat paljudesse kohtadesse pannud ja paljudega jaganud, aga see on olnud põnev.

Mil viisil Sa siiakanti sattusid?

Mingil hetkel hakkasin unistama elupaigast, kus oleks võimalik paadiga tuppa sõita. Olen alati arvanud, et inimestel, kes elavad mere ääres peaks selline võimalus olema. Eesti Jahtklubi Presidendina valmistasin ette suurt regatti Narvast Iklani, oli vaja käia erinevates sadamates. Jõudsimme Kaberneeme - see koht meeldis kohe.

Läks paar aastat mööda ja meil õnnestus koos Kristiinaga osta lhasallu maja. Selle maja müügikuultust, muideks, luges Kristiina Eesti Ekspressist, kui sõitis praamiga Saaremaale, see oli kaks päeva enne Lätis toimuvat Eurovisiooni, nii et ennem Lätti minekut jõudsimme ka Ekspressi kuulutuse peale maja osta.

Sa oled paar aastat tagasi ajakirjanduses öelnud, et tegid teoks oma ammuse unistuse, ning astusid ühiskonnast väheke tagasi, kas Sinu tormamised on nüüd tormatud? Ma olen praegu selles mõttes rahul, et siin on minu jaoks töö

ja hobi koos. Kui ma varem püüdsin luua vaid peaga, siis nüüd saan ma teha seda ka oma kätega. Inimestest mööda tormamine pole enam minu jaoks. Ma võin kõndida, tervitada ja väheke juttu rääkida, sest praegu on mul selleks aega. Tegelikult võin öelda, et kogu oma elu jooksul olen saanud teha seda, mis on mulle meeldinud. Tulin linnast ära, kui olin 45 aastat vana ja leian, et ka see oli kuradima õige otsus.

Sa oled Ihasalu külavanem. Tahtsidki kohe saada külavanemaks?

Vaata, sellest pead sa kirjutama väga täpselt. Külavanem olen ma olude sunnil. Külavanema kohta oli minule vaja nagu jäne-sele stopptuld. Küla kõige vanem mees Mart tegi minule ettepaneku, et Raimo ole mees, hakka külavanemaks. Esiailgu saatsin ta lõbusalt pikale lainele ja ei olnud nõus, aga näed - kõik läks siiski teisiti. Ma võiksin öelda, et sama juhus nagu ma Ihasallu sattusin on sama juhus ka see, et sain külavanemaks. Aga seda ma leian küll, et külavanem ei peaks olema see inimene, kes ise seal ei ela või kes ainult selle pärast ennast sinna sisse kirjutab.

Mida põnevat nüüd Ihasalus toimuma hakkab?

Ihasalus on kõik asjad juba toimunud, teed ja valgused, kõik on ju väga kaunis. Ma loodan, et Ihasalu jääbki selliseks armsaks nurgataguseks külaks. Täna-seks oleme jõudnud nii kaugele, et enam ei too me jõulukuuske metsast, vaid meie viis aastat tagasi istutatud kuuseke on juba piisavalt tubli, et teda ehtida (1 meeter). Tahame olla sellega eeskujuks teistele küladele. Ärge tapke väikseid kuuski, jõulud on ju halastuse aeg.

Kindlasti püüan alati vastu tulla külainimeste soovidele. Ma prooviks ise olla mitte väga aktiivne, mitte väga esile tungida. Ihasalu on ju nii väike.

Suhtud alati positiivselt Neemekate tegemistesse ja osaled ka ise aktiivselt, millise-na näed Neemet näiteks 15-ne aasta pärast?

Neeme on lahe, Neeme on Ihasalu poolsaare City. Kogu energia tulebki Neeme panna ja seda arendada. Ma loodan, et selleks ajaks on kogu keskus välja ehitatud. Loodan, et on olemas kõik need teenused, mida seal elav inimene vajab: korralik kauplus, juuksur, perearst, iluteenused... jms, kool on kindlasti vägev. Põhiankruks ja kooskäimise kohaks võiks ja peaks olema sadam, mis oleks parajalt suur. Mööda vett peaks saama külla tulla sama palju inimesi, (loomulikult suvel) kui mööda teedki. Liikudes maailmas ringi mööda kohti, kus on olemas selline sadamaköök, kus elu keeb - tead, need on õnnelikud külad.

Kas Neeme koolil on tulevikku?

Kui üldse koolist rääkida, siis minu arvates ei õpetata tänapäeval lapsi üldse mõtlema, neid õpetatakse ainult mingeid asju pähe taguma ja midagi mehhaaniliselt tegema... Esimese pääsukesena on püüdnud uutmoodi kooli teha Hannes Tammjärv. Muidugi võiksid ju Neeme koolis käia kõik ümberkaudsete külade lapsed. Neeme võikski just sellise täitsa uutmoodi kooli teha, kus kõiki ei võetaks ühe malli järgi, see kool võiks olla teistsugune. Jüri ja Jaan arenevad ühel kiirusel, Riina ja Tiina kiirus on hoopis teistsugune, aga neil peaks seal koolis mõnus olla olema. Ma ei tea tänast Neeme kooli seisu ja sellepärast ma üldse ei kritiseerigigi, aga ideoloogiliselt võiks see nii toimida - mõtlemine on kõige tähtsam, mõtlemine!

Aga kuidas oma mõtetel puhata lased, kuidas pingeid maandad?

Loomulikult parim maandaja on seks, see on selge ja üldtuntud tõde ja sellega ma veel tegelen. Ja kui sellest väheks jääb, siis käin Itaalias puhkamas, joon veini ja šampust ja kui sellest väheks jääb, siis tõstan kraanaga ja kui sellest väheks jääb, siis mängin tennist.

Ma ikka loen ka. Hetkel on laual selline intrigeeriva pealkirjaga raamat: "Munk, kes müüs maha oma Ferrari". See raamat on pannud mind mõtlema, ma ei ole kõikide autori skeemidega nõus, aga tundub huvitav. Siis on raamat Stalinist, raamat mille

kindral Laaneots oma pruudile kinkis, väga huvitavad faktid ja kõik oleks nagu teistmoodi, kui varem räägitud.

Mida elus tähtsaks pead?

Vabadust

Mõttevabadust

Kontsentreerumist eesmärkidele.

Ma loodan, et Sa ei pahanda, kui ütlen, et Sinuga käib paratamatult kaasas ka kuri kuulsus. Kuidas suhtud nn "rääkijatesse" ja "näpuga näitajatesse", läheb see Sulle üldse korda?

Tead, ma nimetan neid kurjadeks. Ma usun, et inimene, kes teeb kurja, siis pool sellest jääb temale endale. Teiseks ma püüan temast aru saada, et miks ta seda teeb. Kas see liigutab mind? No ikka liigutab, miks ta siis ei liiguta, eks ma siis üritan seda kuidagi blombeerida. Aga vastu kurja pole ma aastaid teinud, ikka pikki aastaid, kuigi mõelnud olen sellest küll. Õiglus on minu jaoks ülioluline, õigluse eest võitlen ja olen alati võidelnud. Selle õiglusega olen ma juba lapsepõlvest peale jännanud. Ma astun alati välja, kui näen, et kellelegi tehakse liiga. Ma kaitsen ennast ja oma peret, tulen ise alati õiglaste mõtetega. See siin on minu koht, minu maa, siin teen, mis ise tahan, siin ärge mind puutuge.

Oled emotsionaalne? Milla viimati nutsid?

Emotsionaalne olen küll, nii heas kui halvas mõttes, vahel ikka purskan... Viimati oli väga liigutav hetk Prantsusmaal Champagne maakonnas, kus mulle tehti üllatus, läks silm märjaks küll, siis meenub üks telesaade, kus oma ema kiitsin - tuli pisar silma, mingi süss ma siiski ei ole.

Jõulud on kohe ukse ees, kas köögis ka toimetad?

Jah, praen kartulit. Viimasel sünnipäeval Prantsusmaal tuli kohutav isu viinerikastme ja hapukapsaste järele, aga jõululauale panen naabrimees Mardi hane ja kui naaberküla naised retsepte soovivad, siis palun - 29 detsember TV3!

Katrin Metsoja

Iseenda tundmine on kõige alus

Kas soovite muuta oma kehakasutust ning teha suurpuhastust oma fikseerunud hoiakutes ja mõttestampides? Kui jah, siis jagan Teiega põnevat kogemust, mille sain Karin Hallingu ja Conrad Browni poolt läbi - viidud Alexanderi tehnika kursusel.

Karin Hallingu ja tema abikaasa Conrad Brown õpetavad Alexanderi tehnikat Tallinnas alates 2008. aasta septembrist. Alexanderi tehnika alus on põhimõte, et iga inimene funktsioneerib tervikuna ja saavutamaks paranemisele viivat muutust, peab inimene õppima pidevalt vältima tahtmatuid, tarbetuid ja kahjulikke harjumusi (nagu liialt kiire stiimulitele/ärritustele reageerimine, lihaste-liigeste liigne pinguldamine ning tegutsemine pinge ja pingutusega). Õppides Alexanderi tehnikat ja seda rakendades saame teadlikuks sellest, mida tegelikult teeme.

Müstiline Alexander

Alexanderi tehnika sai oma nime 19. sajandi lõpus tegutsenud Austraalia näitlejalt Frederick Matthias Alexanderilt. Oma karjääri tipus kaotas Alexander ootamatult hääle. Kui ta oma kehahoidu ja kasutust peeglist uuris, märkas ta, et tal on komme viia pea kuklasse. Selle tagajärjel kaelalihased lühenesid ja kogu keha läks tasakaalust välja, rind liikus ette, kael pingestus, selg muutus nõgusaks ja ta ahmis õhku läbi suu. Ta avastas, et keha saab juhtida mõtte abil ning töötas välja mõttelised suunad. Kui ta mõtles: "Jätan kaela vabaks, viin pea ette ja üles, selg pikeneb ja laieneb", pingeid polnud. Enda peatamist ehk mittereageerimist kohe mingile stiimulile nimetas ta Alexanderi inhibitsiooniks. Kümne aasta jooksul töötas Alexander välja tehnika, mille abil on võimalik taastada loomulikku, ülepingeteta kehakasutust.

Õpi õigesti istuma

Esialgu võib tunduda pisut kum-

maline, et algatuseks on vaja õppida, kuidas istuda. Miks peab istudes toetama jalad tallaga vastu maad, miks peab toetuma istmikuluudele, miks ei ole hea lasta peal kuklasse vajuda. Me teeme paljusid asju automaatselt ning halb kehakasutus on sisetunud lihasmustrisse, kus tasapisi arneb takistuseks. Selle tulemuseks on näiteks seljavalud. Alexanderi tehnika seob omavahel keha ja mõtlemise. Sellest lähtuvalt on kõik vaimsed ja füüsilised haigused seotud vale kehakasutuse ja vaimsete kui füüsiliste ülepingetega. Pinges kehas elab väsinud vaim ja vastupidi. Tänu Alexanderi tehnikale muutub liikumine sujuvamaks ja paindlikumaks - see on tingitud mõtlemise muutumisest, mis mõjutab meie keha.

6 kuni 106-ni

Alexanderi tehnikat võivad õppida kõik inimesed vanuses 6 kuni 106 (ja enam) aastat. See tehnika ei püüa otseselt "ravida" ühtegi haigust, kuid õppides muutma oma tervist kahjustavaid harjumusi, võime tehnikat kasutades saada märkimisväärsed ravitulemused.

Alexanderi tehnika kaudu saab abi selliste füüsiliste probleemide vastu, nagu selja-kaela-või õlavahetus, hääldus-või hingamisraskused. Teised pöörduvad tehnika poole stressi, madala enesehinnangu, depressiooni, meeleolukõikumiste, söömishäirete või suhtlemisraskuste tõttu. Kolmandad õpivad tehnikat aga huvist ennast tundma õppida ja soovist arene- da.

Kogu maailmas õpetatakse Alexanderi tehnikat muusika- ja draamakoolides, selle hea mõju tõttu koordineerimistunnetusele peetakse seda oluliseks aineks ka esinejate koolitamisel. Sportlased õpivad Alexanderi tehnikat selleks, et saada teadmisi keha liikumise kohta, beebioteel emad aga selleks, et oma kiiresti muutuva kehaga paremini toime tulla nii füüsiliselt kui ka vaimselt. Näiteks Inglismaal õpetatakse Alexanderi tehnikat edukalt nii

Frederick Matthias Alexander

alg- kui ka keskkoolides. Meie koolilastel järjest süvenevad rühi- ja terviseprobleemid. Tänapäeva elustiil ei soodusta lastel head kehakasutust. Vähe liikumist, palju istumist arvuti taga, lõputamine diivanil teleri ees - kõik need tegurid mõjutavad negatiivselt laste kehahoidu, millest tulenevad paljud probleemid, näiteks seljavalud juba koolieas.

Me aitame iseennast

Alexanderi tehnikat õpitakse tunnis, ei ole patsiente, vaid on õpilased ja õpetajad. See ei ole nagu massaaž, kus massöör teeb inimese eest töö ara. Õpetaja annab edasi oskusi, kuidas saada endaga hakkama ja elada nii, et vaevused ei tuleks tagasi.

Lõpetuseks üks kasulik harjutus, mida õpetaja soovib teha kodus põrandal selili lamades, jalad põlvest kõverdatud, tallad maas. Pea alla tuleks panna mõni raamat (padi see olla ei tohiks), et pea ei läheks kuklasse. Selles asendis aitab Maa külgetõmbejõud kaelal vabaks jääda ning selg saab tagasi minna oma algmõõtmetesse. Sellises asendis võiks olla paarkümmend minutit iga päev.

Elu meie ümber on kiire, tuhat asja on vaja teha, igale poole on vaja jõuda, aga kas ikka tõesti on!? Miks me oleme nii tihti haiged, närvilised, depressiivsed? Pikad pühad on ukse ees - võtkem siis aeg maha ja õppigem tundma iseennast!

Katrin Metsoja

Kalurikülas sööme kala vol 3

Ka seekord valisime naistega kokkamiseks kala ning valmistasime koguni kolm rooga - salati, võileivad ja koogi. Kui tavaliselt on märksõnadeks olnud kiirus ja lihtsus, siis lähenevate pühade puhul otsustasime veidi rohkem vaeva näha ja usume, et see oli seda väärt!

Kasukas

5 keskmist keedetud kartulit
300 g heeringat
1 suurem punane sibul
2 keskmist hapukurki
3 keskmist peeti
5 muna
500g hapukoort
250 g majoneesi
soola, pipart

Peetidel on väga erinevad maitset ja selleks, et saada ikka õige ja hea salat, võtsin ja keetsin kodused peedid ise, sest kunagi ei tea, mis peedi saab poest. Võib juhtuda, et on meelestu mudamaitsega ja siis ongi kogu salat rikutud. Väike meeldetuletus peedi keetmise kohta: pese peedid, pane potti keema ja, kui on hakkanud keema, lase mõni minut keeda ja siis "ehmata" neid külma veega ja pane tagasi keema ning keeda, kuni on pehmed, kui jääb keskelt natuke "krõmpsuks" ei juutu ka midagi. Suuremaid peete võib "ehmatada" ka kaks korda.

Tagasi kasuka juurde. Aluseks võtta suur ühtlase põhjaga alus. Esmalt riivida jämeda riiviga kartulid, sinna peale hakkida heeringas, sibul, hapukurk. Edasi riivida peet. Tee näiteks suure noaga salati sisse augukesed, et kaste saaks ka alusel olevate kihtide vahele valguda. Kastmeks sega kokku hapukoort ja majoneesi, maitsestada soola ja pipraga, siinjuures tuleb arvestada heeringa soolasusega, mida soolasem kala, seda vähem panna kastmesse soola. Kaste kallata salatile ja kõige peale riivida muna. Edasi katta salat nt toidukilega ja panna külma seisma. Parem on, kui salat saab seista ööpäeva, aga enne paari tundi ei ole salat "läbi tõmmanud" ja ei ole veel nii maitsev.

Kommentaari valminud kasukale oli ühest suust, et väga maitsev on. Soovituseks öeldi veel, et lisaks võib riivida ka õuna ja/või keedetud porgandit.

Triin Lindau

Suitsukalasalatiga saiad/leivad

Kuumsuitsutursk või heik
sibul
majonees
sool, pipar
till või roheline sibul

Kala puhastada ja segada peeneks hakitud sibulaga ja majoneesiga, lisada maitse järgi soola, pipart ja rohelist. Lihtne ja maitsev vaheldus!

Liis Leonidov

Vürtsikas kõrvitsakook

Taigen:
175 g täisterajahu
1 tl jahvatatud vürtsisegu
75 g margariini
25 g pehmet pruuni suhkrut
2 sl vett

Täidis:
4 sl kuivatatud puuviljasegu
2 muna, lahtiklopitud
500 g keedetud kõrvitsat, püreena
75 g suhkrut
1 tl jahvatatud vürtsisegu
150 ml rammusat koort 35%

Pane jahu ja vürtsid kaussi ning hõõru margariiniga kuni segu meenutab saiapuru. Lisa suhkur ja vesi, sega tihedaks taignaks. Rulli õhemaks ja kata 23 cm koogivorm. Hoia 30 minutit külmas. Vooderda koogivorm küpsetuspaberi ja küpsetusbadega ning küpseta 190 kraadi juures 15 minutit. Eemalda paber ja oad ning küpseta veel 10 minutit.

Kata koogi põhi kuivatatud puuviljadega. Klopi kokku munad, kõrvitsapüree, suhkur ja vürtsid. Kalla koogile ja pane veel 25 minutiks ahju küpsema. Lase vormis jahtuda. Vahusta koor ja kaunistada koogi servad vahukoorega. Koore puudumisel sobib hästi ka vanilje jäätis.

Vürtsisegu annab koogile mõnusa piparkoogimaitse, mistõttu sobib see magustoit suurepäraselt ka jõululauale!

Nelle Toom

Uued seltsid Neemes

Neeme Rattaklubi

Neeme Rattaklubi ideeks on koondada sarnase mõtteviisiga rattaspordihuvilised ühise nime alla ning lisaks koos treenimisele ja võistlemisele pakkuda ka tihedat lävimist vabal ajal, korraldades ühiseid rattamatku, erinevaid spordivõistlusi, mille läbi propageerida sportlikke eluviise ümbruskonna inimeste hul-

gas. Hetke klubiliikmeid ühendab suur armastus just rattaspordi vastu, samas aktiivselt osaletakse ka erinevatel spordivõistlustel. Üheks Neeme RK ideeks on võistlusvormi peal olevate logo-dega propageerida Neeme kandiga seotud ettevõtteid. Neeme RK otsib huvilisi, kes erinevatel spordiüritustel oleksid

nõus osalema Neeme Rattaklubi nime all ja samas ettevõtteid, kes soovivad Eesti suurimatel rattaspordiüritustel jääda silma kui rattaspordi toetajad. Ole aktiivne ja viime Neeme RK rattaspordikaardile!

Marko ja Meelis

Neeme Vabatahtlik Tuletõrje Selts

Jätakuks "Oma Poolsaare" 10. numbris ilmunud artiklile lisame infot Neeme pritsumeeste käekäigu kohta.

Nagu eelmises artiklis öeldud sai, lõpetas esimese 16- tunnise baaskoolituse 13 neemekat. Kahjuks leidsid osad entusiastlikud alustajad, et tule kustutamine ei ole nende ala või oli suvi eriti ebasobiv aeg õppuste jätkamiseks ning nii lõpetaski 30- tunnise koolituse suvel vaid 5 kanget pritsumeest. Lisaks tegi Heiki läbi 30-tunnise operatiivsõidukijuhi kursuse. Septembri keskel toimus Kaberneeme metsas Muuga komando poolt korraldatud ühisõppus meie ja Kaberneeme vabatahtlikega. Õpiti metsatulekahjude puhul erinevaid hargnemisi ning autode omavahelist koostööd. Septembri lõpuni olime oma vabatahtlikega Kaberneeme seltsi

1 osa. Selleks ajaks olime käinud kahel sündmusel. Teine neist oli Neeme vana lasteaed, kuhu just meie esimesena kohale jõudsimine ning ohtliku olukorra likvideerimine.

28.09.2009 jõudis kätte see päev, kui 5 meest asutasid Neeme Vabatahtliku Tuletõrje Seltsi. Omaette selts loodi enda paremaks äramajandamiseks ning Päästeametiga otseühenduse loomiseks. Taotlesime toetust Harju Maavalitsusest kohaliku omaalgatuse programmist päästeriituse soetamiseks, kuid esialgu kahjuks tulutult.

Kuid ega väike tagasilööki ei halva meie entusiasmi. Novembris toimus Päästeametis järjekordne 30-tunnine täiendkoolitus ning Neeme küla sai endale juurde kuuenda vabatahtliku tuletõrjuja. Ja see pole veel

kõik!!! Oktoobri lõpus täienes ka meie masinapark - saime enda GAZ 66-le lisaks tuletõrjeauto ZIL 130.

Et autod ilma bensiniga ei seiksaks, toetas meie üritust Neeme Merekuultuuri Selts 2500 krooniga. Suur tänu neile. Muidugi oleme tänulikud igasuguste toetuste eest. Siinkohal meie arvel-dusarve nr on 102220106997010 Neeme VTS.

Oleme valmis Teid hädaolukorras aitama. Selleks paigaldage nähtavale kohale meie tel nr: 53536673. Samas loodame, et meil seda teha ei tuleks. Selleks aga paigaldage endale kodudesse kindlasti suitsuandurid.

Ohutut talve!!

Neeme VTS-i nimel
Martin

Kuulutused ja reklaam

26.detsembril kell 20.00

Neeme Rahvamajas

SUUR AASTALÕPU PIDU!

Esineb varietee show-grupp "GRANDIS"

Tantsuks mängib ans. MIRAAŽ

Avatud WANA KALA baar

OLETE OODATUD!

31. detsembril 2009
Aastavahetuse pidu

Wanas Kalas

Kell 21.00 praad ja suupistid ettetellides 100.-

kuni 27.12, tel 5076312

Kell 24.00 ilutulestik ja tuleskulptuuri süütamine
Lasershow ja dj JAN

Infot reklaami kohta Oma Poolsaares küsi: omapoolsaar@hotmail.ee

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

lasteleht **OPS**

Väljaandja:

Neeme Naiste Rannavalve Selts MTÜ

Kontakt:

omapoolsaar@hotmail.ee

Trükkimine:

Sõnasepp OÜ

Oma Poolsaare peatoimetaja:

Terje Lindau-Kuum
mob. 56 676 698

Lastelehe OPS peatoimetaja:

Tiina Klammas
mob. 56 912 569